

СЕРГІЄНКО Микола Григорович (21. 05. 1941, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. — 26. 09. 1997, Харків) — біохімік. Доктор медичних наук (1985), професор (1987). Державна премія України у галузі науки і техніки (1993). Закінчив Харківський медичний інститут (1965), де й працював від 1968 (з перервою): завідувач центральної науково-дослідної лабораторії (1976—86), кафедри біохімії (1986—97), проректор з

наукової роботи (1988—97). Був консультантом із нейрофізіології та нейробіохімії у Національному інституті неврології та нейрохірургії (Гавана, 1970—75). Наукові дослідження: біохімія нервової системи, роль медіаторних систем у формуванні рівня збудливості головного мозку, участь емоційних станів у розвитку реакцій стресу, роль біогенних амінів у розвитку судомного процесу, взаємодія нейромедіаторів та гормонів зі специфічними рецепторами. Розробив спосіб лікування епілепсії, в основі якого — стимуляція інтенсивності біосинтезу серотоніну в мозку хворих.

Основні праці

Роль биогенных моноаминов в генезе судорожного процесса лимбического происхождения. Х., 1984; Биогенные моноамины и возбудимость головного мозга. К., 1992 (співавт.).

Рекомендована література

1. 75 років з дня народження Миколи Григоровича Сергієнка // Експерим. і клін. медицина. 2016. № 2;
2. Історія кафедри біологічної хімії Харківського національного медичного університету: Зб. нарисів. Х., 2022;
3. Вчені ХДМУ.

В. І. Жуков

Бібліографічний опис:

Сергієнко Микола Григорович / В. І. Жуков // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-888918>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).